

чавахъ да ги видатъ въ множеството народно. Междѣ драгоцѣнните дрехи на важните граждани сѣ видѣха и простите облекаа, които идѣха отъ на около на житниците окъци. Близо до това Капище сѣ видѣше дъка на побѣдата и оулицата дълга, която бѣше пълна съ народъ, тамъ сѣ видѣше и единъ источникъ (чешма) на когото бодата като течеше, правеше искри въ слънцето; надъ който источникъ стоеше на конь почъмреница Къмиръ на Калигула*). И хадъ продавниците на монденепремѣнителите бѣше едно друго здание, което сѣ зовеше Пантеонъ**), тамо сѣ видѣха други челоуѣци, които отхождаха подъ него и владеха вътре на едно мѣсто постлаано съ камене междѣ два стълапа, съ кошове въ рацете, въ които имаха за продаване остатки отъ жертвите, дѣто правеха на боговете си.

Като земе челоуѣкъ въ радъ едно по едно, то нищо не можеше да презъиде различіето на облеклото, на чиновете, на обхождението, на оупражненіето на тоа народъ; нищо не можеше да презъиде смѣненіето, веселіето, и непрестанното движеніе, което господствѣваше надъ сичкото на около, тамъ можеше да види челоуѣкъ тисащи бѣлѣзи на ед-

*) Калигула бѣше Кесарь Римскій.

**) Пантеонъ ще да рече всекоже: сирѣчь капище посвѣщено на всите богове идолопоклонски.